Comtat de Sicília (+Nàpols i Malta)

Autor:
Data de publicació: 28-07-2026

El Comtat de Sicília[5][6] va ser un estat normand que comprenia les illes de Sicília i Malta i part de Calàbria des del 1071 fins al 1130. [7] El comtat va començar a formar-se durant la conquesta normanda de Sicília (1061–91) a partir de l'Emirat Musulmà, establert per conquesta el 965. Per tant, el comtat és un període de transició en la història de Sicília. Després que els musulmans fossin derrotats i expulsats o incorporats a l'exèrcit normand, es va produir un altre període de transició per al comtat i els sicilians.

De la Viquipèdia, l'enciclopèdia lliure

Comtat de Sicília

Comte de Cesile (normand)
Comes Siciliae (llatí)
Cuntia di Sicìlia (sicilià)

1071–1130

Escut d'armes

El comtat l'any 1112, abans de la seva fusió amb el ducat continental d'Apúlia i Calàbria

Capital
Palermo
38°07?N 13°21?E

Llengües comunes

Llengües oficials:[1]
Llatí medieval
grec bizantí (parlat a la regió del Val Demone i a Salento)[2]
Siculo-àrab (parlat a les regions de Val di Mazara i Val di Noto)[3]
Hebreu (parlat per una minoria)
Altres llengües parlades:[2]
Antic normand (cort)[1]
Siciliano[4]
Gal·loitàlic de Sicília

Religió
Catolicisme romà (oficial), ortodòxia grega, islam i judaisme

Govern
Monarquia

Comte

• 1071–1101

Roger I

• 1101–1105

Simon

• 1105–1130

Roger II

Història

• Establiment

1071

• Dissolt

1130

Precedit per
Succeït per

Sicília musulmana

Regne de Sicília

Actualment forma part de
Itàlia
Malta

El Comtat de Sicília[5][6] va ser un estat normand que comprenia les illes de Sicília i Malta i part de Calàbria des del 1071 fins al 1130. [7] El comtat va començar a formar-se durant la conquesta normanda de Sicília (1061–91) a partir de l'Emirat Musulmà, establert per conquesta el 965. Per tant, el comtat és un període de transició en la història de Sicília. Després que els musulmans fossin derrotats i expulsats o incorporats a l'exèrcit normand, es va produir un altre període de transició per al comtat i els sicilians.

Continguts

Història

El Comtat de Sicília va ser creat per Robert Guiscard el 1071 per al seu germà petit Roger Bosso. El mateix Guiscard havia rebut el títol de duc de Sicília (dux Siciliae) el 1059 del papa Nicolau II com a estímul per conquerir-la dels musulmans. El 1061 es va fer la primera conquesta normanda permanent (Messina) i el 1071, després de la caiguda de Palerm, capital de l'emirat i futura capital del comtat, Guiscard va investir Roger amb el títol de comte i li va concedir plena jurisdicció a l'illa excepte per la meitat de la ciutat de Palerm, Messina i el Val Demone, que es va quedar per a ell mateix. Roger havia de mantenir el comtat, que comprenia conquestes encara pendents sota Guiscard. El febrer de 1091 es va completar la conquesta de Sicília quan va caure Noto. La conquesta de Malta va començar més tard aquell any; es va completar el 1127 quan l'administració àrab de l'illa va ser expulsada.

Robert Guiscard va deixar Roger en una relació ambigua amb els seus successors del ducat d'Apúlia i Calàbria. Després de la mort de Robert el 1085, Roger I va obtenir del nou duc, Roger Borsa, tots els drets sobre els castells de Calàbria, el senyoriu dels quals havia compartit prèviament amb Robert Guiscard. De fet, la seu del govern de Roger I era la ciutat calabresa de Mileto. [8] Segons els historiadors Agostino Inveges i Matteo Camera, Roger I va començar a utilitzar el títol de "Gran Comte de Sicília i Calàbria" des de 1096. [9] Després de la mort de Roger I, el canvi més important va ser el traspàs de la capital: Palerm es va convertir en la capital el 1112, quan Roger II va ser investit amb el comtat, després de la regència de la mare Adelaide del Vasto. Amb aquest canvi, Sicília va passar a ser governada pel govern central, mentre que els territoris calabresos es van convertir en una unitat administrativa provincial. [10] Durant els regnats de Roger II de Sicília i Guillem II d'Apúlia va esclatar un conflicte entre els dos principats normands, cosins germans a través de Roger i Robert respectivament. Mitjançant la mediació del papa Calistus II i a canvi d'ajuda contra una rebel·lió liderada per Jordan d'Ariano el 1121, el Guillem sense fills va cedir tots els seus territoris sicilians a Roger i el va nomenar hereu.

Quan Guillem va morir el 1127, Roger va heretar el ducat continental; tres anys més tard, el 1130 a Palerm, va fusionar les seves possessions per formar el Regne de Sicília amb l'aprovació de l'antipapa Anacletus II.

Llista de comtes

Casa d'Hauteville

El comtat Sicília (insular i peninsular) va ser concedid, a l'espera de la seva reconquesta cristiana, a Robert Guiscard com a "duc" el 1059 pel papa Nicolau II. Llavors Guiscard el va concedir com a comtat al seu germà Roger.

_____

(Redirigit des de Llista de monarques de Sicília)

Escut d'armes del Regne de Sicília (segle XIV).
Els monarques de Sicília van governar des de l'establiment del Regne de Sicília el 1130 fins a la "fusió perfecta" al Regne de les Dues Sicílies el 1816.

Els orígens de la monarquia siciliana es troben en la conquesta normanda del sud d'Itàlia, que va tenir lloc entre els segles XI i XII. Sicília, que va ser governada com a emirat islàmic durant almenys dos segles, va ser envaïda el 1071 per la Casa Normanda d'Hauteville, que va conquerir Palerm i va establir un comtat feudal anomenat Comtat de Sicília. La Casa d'Hauteville va completar la seva conquesta de Sicília el 1091.

L'any 1130, el Comtat de Sicília i el Comtat d'Apúlia, governats per diferents branques de la Casa d'Hauteville, es van fusionar en el Regne de Sicília, i el comte Roger II va ser coronat rei per l'antipapa Anacletus II. L'any 1282, després de les Vespres de Sicília, el regne es va dividir en estats separats: els anomenats "Ultra Sicília" (Siciliae ultra Pharum, llatí per "Sicília sobre l'Estret") i "Sicília Aquí" (Siciliae citra, comunament anomenada "el Regne de Nàpols"). [1] La unificació definitiva va tenir lloc el 1816, quan Ferran IV i III van convertir les dues entitats en un sol estat, el Regne de les Dues Sicílies. [2][3]

Continguts

Reis de Sicília

Roger II va rebre la investidura reial de l'antipapa Anacletus II el 1130 i el reconeixement del papa Innocenci II el 1139. El Regne de Sicília, que aleshores comprenia no només l'illa, sinó també el terç sud de la península italiana, es va expandir ràpidament per incloure Malta i la Mahdia, aquesta última encara que només breument.

Casa d'Hauteville, 1130–1198

NomRetratNaixementMatrimoni(s)MortReclamació

Roger II
1130–1154

22 de desembre de 1095
Mileto
, fill de Roger I de Sicília i Adelaida del Vasto
Elvira de Castella
1117
6 fills

Sibila de Borgonya
1149
2 fills

Beatriu de Rethel
1151
1 fill
26 de febrer de 1154
Palerm
, als 58 anys
Butlla papal de l'antipapa
Anacle II

Guillem I el Malvat
1154–1166

1121
fill de Roger II i Elvira de Castella
Margarida de
Navarra 4 fills
7 de maig de 1166
Palerm
, als 45 anys
Fill de Roger

II Primogenitura agnàtica

Guillem II el Bo
1166–1189

1155
, fill de Guillem I i Margarida de Navarra
Joana d'Anglaterra
febrer de 1177
1 filla
11 de novembre de 1189
, Palerm
, amb 34 anys
Fill de Guillem I

Primogenitura agnàtica

Tancred
1189–1194
(govern conjunt)

1138 fill
il·legítim de Roger III, duc d'Apúlia
Sibylla d'Acerra
6 fills
20 de febrer de 1194
, Palerm
, als 56 anys
Nét il·legítim de
Roger

II Seizure

Roger III
1193
(govern conjunt)

1175
fill de Tancred de Sicília i Sibila d'Acerra
Irene Angelina
sense fills
24 de desembre de 1193,
als 18 anys
Fill de Tancred

Primogenitura agnàtica

Guillem III
1194

1190
fill de Tancred i Sibylla d'Acerra
mai casat
1198
amb 8 anys
Fill de Tancred I

Primogenitura agnàtica

Constança I
1194–1198

2 de novembre de 1154,
filla de Roger II i Beatrix de Rethel
Enric VI, emperador del Sacre Imperi Romanogermànic 1184
1 fill
27 de novembre de 1198
, Palerm
, als 44 anys
Filla pòstuma de Roger

II, Dret de Conquesta

Constança estava casada amb l'emperador Enric VI i ell va defensar la seva reclamació al regne des de la mort de Guillem II, però només va aconseguir desplaçar la família de la seva esposa el 1194.

Hi ha proves que, durant la revolta baronial de 1197, hi va haver un intent de fer rei el comte Jordan Lupin de Bovino en oposició a Enric VI. Fins i tot podria haver estat coronat i sembla que tenia el suport de Constança, que s'havia girat contra el seu marit. Finalment, va ser capturat i executat. És acceptat com a pretendent al tron pels historiadors moderns Evelyn Jamison i Thomas Curtis Van Cleve.

Casa de Hohenstaufen, 1194–1266

NomRetratNaixementMatrimoni(s)MortReclamació

Enric I
1194–1197

Novembre de 1165
Nimega
, fill de Frederic I, emperador del Sacre Imperi Romanogermànic, i de Beatriu de Borgonya
Constança de Sicília
1184

1 filla
28 de setembre de 1197
, Messina
, amb 32 anys
Marit de Constance

Jure uxoris

Frederic II
1198–1250
(govern conjunt)

26 de desembre de 1194
Jesi
, fill d'Enric I i Constança I
Constança d'Aragó
15 d'agost de 1209
1 filla

Isabel II de Jerusalem
9 de novembre de 1225
2 fills

Isabel d'Anglaterra
15 de juliol de 1235
4 fills
13 de desembre de 1250
Torremaggiore
, amb 55 anys
Fill de Constance

Jure matris

Enric II
1212–1217
(govern conjunt)

1211

Sicília, fill de Frederic II i Constança d'Aragó
Margarida d'Àustria
29 de novembre de 1225
2 fills
12 de febrer de 1242
, Martirano
, amb 30 anys
Fill de Frederic II

Primogenitura agnàtica

Conrad I
1250–1254

25 d'abril de 1228
Andria
, fill de Frederic II i Isabel II de Jerusalem
Elisabet de Baviera

1 de setembre de 1246
1 filla
21 de maig de 1254
Lavello
, amb 26 anys
Fill de Frederic II

Primogenitura agnàtica

Conrad II el Jove
, també conegut com Conradin
, 1254–1258

25 de març de 1252
Wolfstein
, fill de Conrad I i Elisabet de Baviera
mai casat
29 d'octubre de 1268
,
Nàpols, amb 16
anys (executat)
Fill de Conrad I

Primogenitura agnàtica

Manfred
1258–1266

1232 Fill
il·legítim de Frederic II
Beatriu de
Savoia 21 d'abril de 1247
1 filla

Helena Angelina Doukaina
9 de novembre de 1255
5 fills
26 de febrer de 1266
Batalla de Benevent
amb 34
anys (mort en acció)
Fill il·legítim de Frederic

II Seizure

Manfred va ser regent de Sicília per al seu nebot, el nen Conrad II ("Conradin"), però va prendre la corona el 1258 i va continuar lluitant per mantenir el regne sota els Hohenstaufen. El 1254 el papa, havent declarat el regne possessió papal, va oferir la corona al fill del rei d'Anglaterra, Edmund Crouchback, però els anglesos mai no van aconseguir prendre el regne. El 1262 el papa va revertir la seva decisió anterior i va concedir el regne al germà del rei de França, Carles d'Anjou, que va aconseguir desposseir Manfred el 1266. Conradin va continuar la seva reclamació al tron fins a la seva mort per decapitació perpetrada per Carles d'Anjou el 1268.

Casa de Plantagenet

Edmund Crouchback, fill del rei Enric III d'Anglaterra, va reclamar la Corona de Sicília entre 1254 i 1263. Tant ell com el seu pare es van prendre la reclamació molt seriosament, però va ser completament ineficaç.

Casa Capetiana d'Anjou, 1266–1282

NomRetratNaixementMatrimoni(s)Mort

Carles I
1266–1282

21 de març de 1227
, fill de Lluís VIII de França i Blanca de Castella
Beatriu de Provença
31 de gener de 1246
6 fills

Margarida de Nevers
18 de novembre de 1268 sense descendència
7 de gener de 1285
Foggia
, amb 57 anys

Pere III d'Aragó, gendre de Manfred, de la Casa de Barcelona, va conquerir l'illa de Sicília a Carles I el 1282 i es va coronar rei de Sicília. A partir d'aleshores, l'antic Regne de Sicília es va centrar al continent, amb capital a Nàpols, i tot i que informalment s'anomenava Regne de Nàpols, encara es coneixia formalment com a "Regne de Sicília". Així, hi havia dues "Sicílies" — el regne insular, però, sovint era anomenat "Sicília més enllà del Far" o "Trinacria", segons un tractat entre els dos estats.

Casa de Barcelona, 1282–1410

NomRetratNaixementMatrimoni(s)MortReclamació

Constança II
1268/1282–1285
(govern conjunt)

1249

Sicília, filla de Manfred de Sicília i Beatriu de Savoia
Pere I el Gran
13 de juny de 1262
6 fills
9 d'abril de 1302
Barcelona, Espanya
, amb 52 o 53 anys

Filla de Manfred de Sicília

Dret de conquesta

Pere I el Gran
1282–1285
(govern conjunt)

1240
València
, fill de Jaume I d'Aragó i Iolanda d'Hongria
Constança de
Sicília 13 de juny de 1262
6 fills
2 de novembre de 1285
, Vilafranca del Penedès
, amb 45 anys
Marit de Constança II

jure uxoris

Jaume el Just
1285–1295

10 d'agost de 1267
, València
, fill de Pere I i Constança de Sicília
Isabel de Castella
1 de desembre de 1291
Sense fills

Blanca d'Anjou
29 d'octubre de 1295
10 fills

Maria de Lusignan
15 de juny de 1315
Sense fills

Elisenda de Montcada
25 de desembre de 1322
Sense fills
5 de novembre de 1327
Barcelona
, als 60 anys
Fill de Pere I i patrimoni sàlic de Constança

II

Frederic III
1295–1337

13 de desembre de 1272
Barcelona
, fill de Pere I i Constança de Sicília
Leonor d'Anjou
17 de maig de 1302

9 fills
25 de juny de 1337
, Palerm
, als 65 anys
Germà regent de James

Election

Pere II
1337–1342

juliol de 1305
, fill de Frederic III i d'Eleonora d'Anjou
Elisabet de Caríntia
23 d'abril de 1322
9 fills
15 d'agost de 1342
, Calascibetta
, amb 37 anys
Fill de Frederic

III, primogenitura agnàtica

Lluís
1342–1355

1337

Catània, fill de Pere II i Elisabet de Caríntia
Mai s'ha casat
16 d'octubre de 1355
Aci Castello
, amb 18 anys
Fill de Pere II

Primogenitura agnàtica

Frederic IV el Simple
1355–1377

1 de setembre de 1341

Catània, fill de Pere II i Elisabet de Caríntia
Constança d'Aragó
11 d'abril de 1361
1 filla

Antonia de Balzo
17 de gener de 1372
Sense fills
27 de gener de 1377
, Messina
, amb 36 anys
Fill de Pere II
Germà de Lluís

Primogenitura agnàtica

Maria
1377–1401
(govern conjunt)

1363
Catània
, filla de Frederic III i Constança d'Aragó
Martí I de Sicília
1390
1 fill
25 de maig de 1401
Lentini
, 38 anys
Filla de Frederic III

, primogenitura cognàtica

Martí I el Jove
1390–1409
(govern conjunt)

1374
fill de Martí I d'Aragó (Martí II de Sicília) i Maria de Luna
Maria de Sicília
1390
1 filla
25 de juliol de 1409
, Càller,
amb 35 anys
Marit de Maria

Jure uxoris

Martí II el
Vell 1409–1410

1356
Girona
, fill de Pere IV d'Aragó i d'Eleonora de Sicília
Maria de Luna
13 de juny de 1372
4 fills

Margarida d'Aragó-Prades
1409
Sense fills
31 de maig de 1410
Barcelona
, amb 54 anys
Nét matern de Pere II

primogenitura cognàtica

Martí II de Sicília va morir sense hereu el 1410 i el regne va ser heretat pel seu nebot.

Nom	Retrat	Naixement	Matrimoni(s)	Mort
Ferran I l'Honest 1412–1416		27 de novembre de 1380 Medina del Campo , fill de Joan I de Castella i d'Alionora d'Aragó	Eleanor d'Alburquerque 1394 8 fills	2 d'abril de 1416 , Igualada, amb 36 anys
Alfons el Magnànim 1416–1458		1396 Medina del Campo , fill de Ferran I i Leonor d'Alburquerque	Maria de Castella 1415 Sense fills	27 de juny de 1458 , Nàpols, als 52 anys
Joan el Gran 1458–1468		29 de juny de 1397 Medina del Campo , fill de Ferran I i Leonor d'Alburquerque	Blanca I de Navarra 6 de novembre de 1419 4 fills	
			Juana Enríquez 2 fills	20 de gener de 1479 , Barcelona , amb 81 anys
Ferran II el Catòlic 1468–1516		10 de març de 1452 , fill de Joan II d'Aragó i Juana Enríquez	Isabel I de	

Castella 19 d'octubre de 1469
5 fills

Germaine de Foix
1505
Sense fills
23 de gener de 1516
Madrigalejo
, amb 63 anys

Joana la
Boja 1516–1555

6 de novembre de 1479,
filla de Ferran II d'Aragó i Isabel I de Castella
Felip IV de Borgonya
1496
6 fills
12 d'abril de 1555
Madrigalejo
, als 75 anys

Joana va estar confinada sota presumpta bogeria durant tot el seu regnat.

Casa d'Habsburg, 1516–1700

NomRetratNaixementMatrimoni(s)Mort

Carles II
1516–1554

24 de febrer de 1500
Gant
, fill de Felip I de Castella i Joana de Castella
Isabel de Portugal
10 de març de 1526
3 fills
21 de setembre de 1558
Yuste
de 58 anys

Felip I
1554[4]–1598

21 de maig de 1527
Valladolid
, fill de Carles I i Isabel de Portugal
Maria de Portugal
1543
1 filla

Maria I d'Anglaterra
1554
Sense fills

Elisabet de Valois
1559
2 fills

Anna d'Àustria
4 de maig de 1570
5 fills
13 de setembre de 1598
, Madrid
, als 71 anys

Felip II
1598–1621

14 d'abril de 1578
, Madrid
, fill de Felip I i Anna d'Àustria
Margarida d'Àustria 18 d'abril de 1599
5 fills

31 de març de 1621
, Madrid
, als 42 anys

Felip III
1621–1665

8 d'abril de 1605
, Valladolid
, fill de Felip II i Margarida d'Àustria
Elisabet de Borbó
1615
7 fills

Mariana
d'Àustria 1649
5 fills

17 de setembre de 1665
, Madrid
, amb 60 anys

Carles III
1665–1700

6 de novembre de 1661
, Madrid
, fill de Felip III i Mariana d'Àustria
Maria Luisa d'Orleans
19 de novembre de 1679
Sense fills

Maria Anna de Neuburg
14 de maig de 1690
Sense fills

1 de novembre de 1700
, Madrid
, als 38 anys

Casa de Borbó, 1700–1713, durant la Guerra de Successió Espanyola

NomRetratNaixementMatrimoni(s)Mort

Felip IV
1700–1713

19 de desembre de 1683

Versalles, fill de Lluís, Delfí de França, i Maria Anna de Baviera
Maria Lluïsa de
Savoia 2 de novembre de 1701
4 fills

Elisabet de Parma
24 de desembre de 1714
7 fills

9 de juliol de 1746
, Madrid
, als 62 anys

Al final de la Guerra de Successió Espanyola, pel Tractat d'Utrecht, Sicília va ser cedida al duc de Savoia.

Casa de Savoia, 1713–1720

Article principal: Regne de Sicília sota Savoia

NomRetratNaixementMatrimoni(s)Mort

Víctor Amadeu
1713–1720

14 de maig de 1666

Torí,
fill de Carles Emanuel II, duc de Savoia, i de Maria Joana Baptista de Savoia-Nemours
Anna Maria d'Orleans
10 d'abril de 1684
6 fills
31 d'octubre de 1732
Moncalieri
de 66 anys

Els espanyols van envair el regne el 1718 durant la Guerra de la Quàdruple Aliança. El duc de Savoia el va cedir a Àustria el 1720 pel Tractat de l'Haia.

Casa d'Habsburg, 1720–1735

NomRetratNaixementMatrimoni(s)Mort

Carles IV
1720–1735

1 d'octubre de 1685
Viena
, fill de Leopold I, emperador del Sacre Imperi Romanogermànic, i Eleonore-Magdalena de Pfalz-Neuburg
Elisabeth Christine
1 d'agost de 1708
4 fills
20 d'octubre de 1740
, Viena
, amb 55 anys

Carles I, duc de Parma, va conquerir el regne durant la Guerra de Successió Polonesa. Al final de la guerra, Sicília li va ser cedida com a Carles III de Sicília.

Casa de Borbó 1735–1816

NomRetratNaixementMatrimoni(s)Mort

Carles V
1735–1759

20 de gener de 1716
Madrid
, fill de Felip IV i Elisabet de Parma
Maria Amàlia de Saxònia
1738

13 fills
14 de desembre de 1788
, Madrid
, als 72 anys

Ferran III
1759–1816

12 de gener de 1751
,
Nàpols, fill de Carles III i Maria Amàlia de Saxònia
Marie Caroline d'Àustria
12 de maig de 1768
17 fills

Lucia Migliaccio de Florida
27 de novembre de 1814
Sense fills
4 de gener de 1825
,
Nàpols, als 73 anys

El 1816, el Regne de Nàpols i el Regne de Sicília es van fusionar en el nou Regne de les Dues Sicílies.

Casa de Borbó-Dues Sicílies 1816–1861

Article principal: Casa de Borbó-Dues Sicílies

RetratEscut d'armesNomRegnatRelació amb(s) predecessor(s)Títol

Ferran I(Ferran I)
12 de desembre de 1816
4 de gener de 1825
• Fill de Carles III d'Espanya
Rei de les Dues Sicílies(Rè delle Due Sicilie)

Francesc I(Francesc I)
4 de gener de 1825
8 de novembre de 1830
• Fill de Ferran I

Ferran II(Ferran II)
8 de novembre de 1830
22 de maig de 1859
• Fill de Francesc I

Francesc II(Francesc II)
22 de maig de 1859
17 de març de 1861
• Fill de Ferran II

Arbre genealògic

Article principal: Arbre genealògic dels reis de Sicília

Vegeu també

Llista de consorts sicilians
Llista de virreis de Sicília
Comtat d'Apúlia i Calàbria
Llista de monarques de Nàpols
Llista de monarques de les Dues Sicílies

Referències

"Vespri siciliani nell'Enciclopedia Treccani". www.treccani.it (en italià). Recuperat el 20 de juliol de 2021.
"Ferdinand I | rei de les Dues Sicílies». Enciclopèdia Britànica. Recuperat el 20 de juliol de 2021.
"Due Sicilie, regno delle in "Dizionario di Storia"". www.treccani.it (en italià). Recuperat el 20 de juliol de 2021.
Braudel, Fernand (1995). El Mediterrani i el món mediterrani a l'època de Felip II. Vol. 2. University of California Press. pp. 935–936. ISBN 978-0-520-20330-3.